

KOREKTURA TEXTU

Procvičování

KLÍČ

Proveďte korekturu následujícího textu, neměňte stylizaci:

Vedle uvedených starších diferencí je třeba ještě uvést dva velmi důležité mladší procesy, které proběhly až na přelomu doby prehistorické s historické (mezi 10. a 12. stoletím) a měly jak pro diferenciaci slovanských jazyků, tak i pro jejich další vývoj mimořádný význam. Byl to vývoj nosovek a jerů. Změny v praslovanštině, o nichž byla dosud řeč, představují řadu prehistorických procesů, jejichž průběh a podmínky můžeme většinou jen rekonstruovat. Přesto se slavistika pokusila nejen konstatovat sám fakt té či oné změny, nýbrž i stanovit jejich chronologické zařazení. Lingvistům pracujícím metodou historickosrovnávací rekonstrukce archaických, fakticky nedoložitelných vývojových fází není především odepřena možnost rekonstruovat tzv. relativní chronologii zkoumaných jevů, tj. jejich vzájemnou časovou posloupnost a vzájemné pořadí, a to bez ohledu na konkrétní přesné časové zařazení, dataci (letopočtem nebo stoletím).

Proveďte korekturu následujícího textu, neměňte stylizaci:

Např. můžeme konstatovat, že ať už byl faktický čas jejich průběhu jakýkoli, jejich vzájemné časové relace byly jednoznačně dány jejich vývojovou posloupností. Slovanské jazykové území se začalo asi od 2.-3. stol. našeho letopočtu výrazně rozrůstat (viz podrobněji výše), ale na druhé straně i v době své velké územní expanze vytvářeli Slované ještě po několik století jazykové kontinuum, na němž se mnoho důležitých jazykových změn uskutečňovalo shodně nebo ve shodném zaměření. Proto stále ještě můžeme mluvit o období doznívající slovanské jazykové jednoty, i když už byla teritoriálně značně diferencovaná. Teprve vznikání slovanských států na sklonku 1. tisíciletí našeho letopočtu vytvořilo společenské předpoklady k formování jednotlivých jazyků slovanských národností. Klademe proto konec slovanské jazykové jednoty do 8.-10. stol. n. l.

Proveďte korekturu následujícího textu, neměňte stylizaci:

V obecné charakteristice praslovanštiny je dále třeba zmínit se o pramenech jejího studia. Je totiž nutno mít na paměti, že jazyk, z něhož se vyvinuly jednotlivé slovanské jazyky, není písemně dochován. Neexistují žádné památky psané praslovansky. Obraz toho, jaký byl slovanský prajazyk, získáváme jednak srovnáváním jednotlivých slovanských jazyků mezi sebou navzájem, jednak jejich srovnáváním jako celku s jinými indoevropskými jazyky. Rekonstruované tvary slov nebo slova (praslovanské i indoevropské) se obvykle označují hvězdičkou, pokud se chce zdůraznit okolnost, že v uváděné podobě nejsou dochovány, že je uváděná podoba jen teoretická. Hvězdička se neužívá, je-li uváděné slovo v předpokládané podobě vskutku historicky doloženo.

(Podle Večerka, R. Základy slovanské filologie a staroslověnštiny)

KOREKTURA TEXTU

Procvičování

Proveďte korekturu (najděte a opravte chyby) následujícího textu, neměňte stylizaci:

Vedle uvedených starších diferencí, je třeba ještě uvést dva velmi důležité mladší procesy které proběhly, až na přelomu doby prehistorické s historické (mezi 10. a 12. stoletím) a měli jak pro diferenciaci slovanských jazyků tak i pro jejich další vývoj mimořádný význam. Byl to vývoj nosovek a jerů. Změny v praslovanštině, o nichž byla dosud řeč představují řadu prehistorických procesů jejichž průběh a podmínky můžeme většinou jen rekonstruovat. Přesto se slavistika pokusila, nejen konstatovat sám fakt té, či oné změny, nýbrž i stanovit jejich chronologické zařazení. Lingvistům pracujícím metodou historickosrovnávací rekonstrukce archaických, fakticky nedoložitelných vývojových fází, není především odepřena možnost rekonstruovat, tzv. relativní chronologii skoumaných jevů tj. jejich vzájemnou časovou posloupnost a vzájemné pořadí a to bez ohledu na konkrétní přesné časové zařazení a dataci (letopočtem nebo stoletím)

Proveďte korekturu následujícího textu, neměňte stylizaci:

Např. můžeme konstatovat, že ať už byl faktický čas jejich průběhu jakýkoli jejich vzájemné časové relace byly jednoznačně dány jejich vývojovou posloupností. Slovanské jazykové území se začalo asi od 2. - 3. stol. našeho letopočtu výrazně rozrůstat (viz podrobněji výše) ale na druhé straně i v době své velké územní expanze vytvářely slované ještě po několik století jazykové kontinuum, na němž se mnoho důležitých jazykových změn uskutečňovalo zhodně, nebo ve zhodném zaměření. Proto stále ještě můžeme mluvit o období dozrívající Slovanské jazykové jednoty, i když už byla teritoriálně značně diferencovaná. Teprve vznikání Slovanských států na sklonku 1 tisíciletí našeho letopočtu, vytvořilo společenské předpoklady k formování jednotlivých jazyků Slovanských národností. Klademe proto konec slovanské jazykové jednoty do 8.-10. stol. n. l.

Proveďte korekturu následujícího textu, neměňte stylizaci:

V obecné charakteristice Praslovanštiny je dále třeba zmínit se, o pramenech jejího studia. Je totiž nutno mít na paměti, že jazyk, z něhož se vyvinuli jednotlivé Slovanské jazyky není písemně dochován. Neexistují žádné památky psané Praslovansky. Obraz toho, jaký byl slovanský prajazyk, získáváme, jednak srovnáváním jednotlivých Slovanských jazyků mezi sebou navzájem jednak jejich srovnáváním jako celku s jinými indoevropskými jazyky. Rekonstruované tvary slov nebo slova (praslovanské i indoevropské), se obvykle označují hvězdičkou, pokud se chce zdůraznit okolnost, že v uváděné podobě nejsou dochovány, že je uváděná podoba jen teoretická. Hvězdička se neužívá, je -li uváděné slovo v předpokládané podobě vskutku historicky doloženo.

(Podle Večerka, R. Základy slovanské filologie a staroslověnštiny)